

(BOMLOTT SOROK A KARIB-TENGERI
FESZÜLTSEG ÓRÁIBÓL)

Kétes e tartam Üteme szilánkolt Örült kontextus ez az éjszaka Dől buzogva árad a khaganománia tébolya Űzi a szív aritmiáját szakadjon papírra a réműlet mindegy mi lesz a sorsa e tébolyult karaköz szeszélye szerint Löki aszinkron képeit emberi agy cafataival a vérfürtösen kavargó boltra az élet szerelme akkor is! Sercen a tudat gyufaszál szárazvilláma Világánál ím összekapkodja — szorított tolvaj — csip-csup holmiját az ideg fertőzött csápjá Már nem is emberi féltéssel aggodalommal összegez kivon integrál anyagából a tudat és kristályt villant az amorfból Még tébolyultan is hinni akarja a rend lelkét a nyugalom végső maradéka s tagadni az esetlegesség törvényszerűségét mindenáron Még akkor is ha csak a kötelesség korának Molochja Akkor is ó ha Valéry szerint a lét majdnem egyidős a halállal Cáfolna mindenáron az elme érvelne szükülő rángások közepette is Konok polip Szomorú condition humaine Ti terítsétek el zuhantában is Legkönnyebb Percei a homo ludensnek Hiszen csak értetek volt érdemes minden: meg-születni lélegezni és művelni a legelemibb történések műveleteit Szilaj örömet szexust eljutni egy-egy bizarr gondolat lugasába Puckkal vagy Desdemonával oly mindegy! A gorgók élnek és vihognak a hórák, most virulnak istenigazából az Erinüszök zokogni látván a Khariszokat e döb-benetes órák barlangjaiban Gonosz erők izzítják az elekt-ronok héját is akár fölénk a gyilkos tűzmaggal pont gyanánt Bohr és Einstein óta közelebb vagyunk ugyan a metafizikához Bálványokban nem hiszünk többé Mégis vacog a lét a plazmák szünergiájában Ledől az utolsó földi bálvány Agya szüleménye hogy él-e tovább vagy az is kilakoltatott: most dőlhet el ezen a karaközös éjszakán amikor az ember mélyvízi planktonként kövülhet bele a semmibe alkalmasint egy ötven-éves izom utolsó dobbanásával Addig is addig is addig is kopolytúm a remény hogy győz a khaganománián az Értelem —

II.

az ember zöld a bomba érik
süt egykedvűen a napsugár
valami lényegét cserélt itt
a célt vetelő alkunál

a lélek fogy a bomba hizik
süt egykedvűn a napsugár
az elme már miben se bízik
ül egy szőnyegen két kufár

mit vall az egyik mit a másik
oly egyszerű s amint dukál
khaganománia parázslík
a rettenetes alkunál

az ember zöld a bomba érik
süt egykedvűn a napsugár
a tétet megatonnák mérik
nem élet és nem szemsugár

az ember zöld a bomba érik
süt egykedvűn a napsugár
nyalja a kétely jegenyéit
az emberszív szabású nyáj

minden reménye elenyészik
süt egykedvűn a napsugár
hűlt zátony, roncsok halma rémlík
a karaközös alkunál

az ember zöld a bomba érett
dől egykedvűn a holdsugár
mi lesz? mi lesz? és mind mivégett?
komorlík hullá partú táj

halott a hit a bomba él csak
téboly a tét az alku áll
velő gyökérrel égfelé csap
fertőzött mint a holdsugár